

[Lynnerup Nielsen.]

opnå andet arbejde, hvorved han kan skaffe sig en hårdt tiltrængt fortjeneste. Det kan heller ikke være i overensstemmelse — og det tror jeg heller ikke det er — med ønskerne hos alle de kommuner, som hver for sig gør deres bedste for at bekæmpe ledigheden, at sådanne arbejder stoppes.

Det forekommer mere naturligt, synes jeg, at kommunalbestyrelserne, de kommunale beskæftigelsesudvalg samt arbejdsløshedskasserne, der har det bedste lokale skøn med hensyn til ledighed og arbejdsmuligheder på selve stedet, bliver det virkelige forum ved afgørelsen af, om et sådant arbejdsstop skal iværksættes, og jeg synes også, det vil være en passende anerkendelse af et vist kommunalt selvstyre. Jeg ved i hvert fald, at i den kommune, hvor jeg har den ære at sidde i kommunalbestyrelsen, var den samlede kommunalbestyrelse meget ked af det, da den sidste sommer måtte se adskillige af vore arbejdere, der var henvist til et sådant beskæftigelsesarbejde, pludselig blive arbejdsledige på et tidspunkt, da vi vitterlig ikke kunne henvise dem til noget andet arbejde, endsige landbrugsarbejde. Jeg er også enig i de betragtninger, der er gjort gældende her, om selve arbejdsløshedens særlige karakter og omfang i Nordjylland, men så meget mere finder vi i hvert fald, at når der er sat et beskæftigelsesarbejde i gang netop i områder med arbejdsløhedssøer, vil det være både naturligt og rigtigt, at sådanne arbejder fortsættes, og at arbejdet ikke som tidligere standses og de pågældende arbejdere derved henvises til nytteløst at gå til kontrol i sommerens bedste måneder.

Vagn Bro: I folketingets møde den 16. november rettede det ærede medlem hr. Reedtz-Thott i spørgetiden det spørgsmål til den højtærede justitsminister: Hvornår agter ministeren at fremsætte det bebudede lovforslag om en ændring af de motorsagkyndiges forhold? Og det lidet trøsterige svar fra den højtærede minister lød: ikke foreløbig — og ministeren motiverede dette med, at da han, som anført i færdselslovsudvalgets betænkning, havde haft til hensigt at fremsætte et sådant forslag, havde det været en forudsætning, at ordningens gennemførelse ville medføre, at den iværk-

satte blokade af de stillinger i færdselspolitiet, hvorfra de motorsagkyndige hovedsagelig rekrutteres, kunne afblæses, men denne forudsætning var ikke blevet opfyldt, og yderligere forhandling med landsforeningen af motorsagkyndige viste adskillig uenighed angående aflønningen af de forskellige kategorier. Det er efter min mening meget beklageligt, at denne sag nu i årevis har været holdt svævende, og det er beklageligt, at så mange stridsspørgsmål om de motorsagkyndiges hele stilling, deres aflønning og forpligtelser, stadig beskæftiger offentligheden, uden at vi nærmer os et resultat. Jeg kan godt tage, at ministeren har indledt forhandlinger med de bevilgende myndigheder om en ordning, hvorefter de lavest lønnede motorsagkyndige i form af personligt tillæg får mulighed for en regulering af indtægterne op til et årligt beløb på 15 000 — 18 000 kr., alt efter de pågældendes anciennitet, og jeg må føje til: forhåbentlig også efter deres arbejdsmængde. Forholdet er jo det, at der findes motorsagkyndige, der er aflønnede med relativt meget store beløb — jeg tør sige i visse tilfælde formentlig med mere end chefen for politikredsen — mens andre har meget beskedne lønninger. Hele dette spørgsmål kan man selvfølgelig blive ved med at lappe på, men det er mit bestemte indtryk, at hele denne institutions aflønningsmåde og arbejdets omfang og organisation i virkeligheden kræver et fast greb om nælden. Og jeg vil mene, at sagens udskydelse til en fjern fremtid kun vil gøre ondt værre.

Nu ser jeg i det samme svar fra den højtærede minister, at det meddeles, at der vil blive nedsat et udvalg, som skal beskæftige sig med hele spørgsmålet om en reorganisation af de motorsagkyndiges institution. Dette kan være udmærket, men her til lands — det må jeg vist have lov at sige — synes arbejdstempoet i visse udvalg og kommissioner at foregå i nogen måde i sneglens gangart. Jeg ved ikke, om det skyldes udvalgsmedlemmernes aflønningsmetode eller disses uhyre arbejde ved siden af, men i denne sag mener jeg at det haster og haster stærkt. Færdselsulykkernes antal stiger, ikke mindst her inde i København, motortrafikanternes antal stiger, antallet af gamle bilers syning og godkendelse eller afvisning stiger, og flere og flere vil have kørekort.